

РЕШЕНИЕ

№ 12949

гр. София, 22.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 139 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВАСИЛ КР. ПЕТРОВ**

при участието на секретаря **ДОРОТЕЯ ЦВ. КОЛЕВА**
като разглежда докладваното от **ВАСИЛ КР. ПЕТРОВ** Гражданско дело № 20231110102013 по описа за 2023 година

като разглежда докладваното от съдията **гр.д. № 2013/2023 г.** и присъединеното **гр.д. № 2974/2023 г.**, и за да се произнесе, взе предвид следното:

Подадена е молба с правно основание чл. 8 ЗЗДН.

С **молба, вх. № 10148/13.01.2023 г.**, молителят **С. Т. Ч.** твърди, че с ответницата **И. Д. В.** са съпрузи и имат общо дете **С.**, род. 07.03.2018 г. Твърди, че са живели в жилище с адрес: ***** Твърди, че на **24.12.2022 г.** около 21 часа вечерта в семейното жилище съпругата го заплашила с убийство, а на **11.01.2023 г.** извършила психическо насилие над него, като изпратила трети лица, които заплашвали работодателя на молителя с убийство и пред него – с убийство и самия молител, който се страхувал. Твърдят се и други актове на домашно насилие извън процесуално-преклузивния срок по чл. 10 ЗЗДН. Моли за издаване на заповед за защита от домашно насилие по отношение на съпругата. Претендира разноски.

С **молба, вх. № 15376/20.01.2023 г.**, молителката **И. Д. В.** твърди, че с ответника **С. Т. Ч.** са съпрузи и имат общо дете **С.**, род. 07.03.2018 г. Твърди, че са живели в жилище с адрес: ***** Твърди, че на **10.01.2023 г.** около 16:30 часа съпругът ѝ я повикал на среща пред супермаркет „Кауфланд“ на бул. „Цар Борис III“ в гр. София, където ѝ казал, че е предявил искова молба за развод, че ѝ дава 24 часа срок да се съгласи на споразумение, по силата на което той упражнява родителските права по отношение на детето, изхвърлил ѝ лични движими вещи в торба и ѝ взел автомобила, макар талонът да се води на нейно име. На **11.01.2023 г.** неин познат **Д. Г.** получил обаждане от непознат номер, като със заплашителен тон този неин познат бил повикан да отиде на среща на строителния обект на работодателя на съпруга **Г. И.** Там отишъл с няколко негови приятели, а бил посрещнат от работодателя и няколко мъже. Това било инсценировка, тъй като съпругът ѝ ѝ показал запис от срещата на въпросните мъже, на която имало скандал и разговор на висок тон. Вечерта

около 21:30 часа съпругата и майка ѝ отишли в жилището, където заварили ответникът, брат му и работодателя на брат му. Възникнал скандал с работодателя на ответника, а самият ответник мълчал и мълчаливо се съгласявал. Твърдят се и други актове на домашно насилие извън процесуално-преклузивния срок по чл. 10 ЗЗДН. Моли за издаване на заповед за защита от домашно насилие по отношение на съпруга. Претендира разноски.

Всяка страна оспорва молбата за защита от домашно насилие на насрещната страна.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По молбите с правно основание чл. 8 ЗЗДН

Молбата цели постановяването на мярка за защита от домашно насилие. Актът на домашно насилие по чл. 2, ал. 1 ЗЗДН е в преобладаващия случай умишлен акт на извършителя – такъв, при който той съзнава насилническия, омаловажаващия характер на действието си. Актът на домашно насилие по чл. 2, ал. 2 ЗЗДН, наопаки, може да бъде преди всичко извършен по непредпазливост – всеки, който извършва акт на домашно насилие към друго лице в присъствието на дете действа най-малкото непредпазливо по отношение възможността да увреди психиката на детето или най-малкото да уплаши детето. Защита по реда на ЗЗДН може да се търси при актове, извършени от лица, посочени в разпоредбата на чл. 3 ЗЗДН, от пострадалите лица. Защита може да се търси и в името на други лица в хипотезите на процесуална субституция – чл. 8, т.т. 2, 3 и 4 ЗЗДН.

Мерките за закрила от домашно насилие по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, макар и прилагани при установяване на конкретни актове на домашно насилие, не представляват наказания, налагани на извършителя, а мерки за защита на пострадалото лице. Те не целят да въздействат предупредително и възпитателно върху психиката на извършителя, за да може той в бъдеще да има законосъобразно поведение и да има респект към спазване на законовите и морално-етичните норми, а целят закрилата на пострадалото лице понастоящем и в периода, в който действа мярката. Ето защо съдът може да наложи една или дори няколко тежки мерки за закрила, макар конкретният извършен акт, за който съдът е сезиран, да е наглед незначителен. Така съдът ще постъпи, ако констатира, че към датата на устните състезания поведението и нагласите на извършителя са за продължаване на насилническите действия. И обратно, съдът може да наложи най-леката мярка за закрила, дори ако актът на домашно насилие е много тежко посегателство над пострадалото лице, ако към датата на устните състезания по делото има обективни данни, че извършителят няма изглед да продължава с насилническото си поведение – преустановил ги е окончателно. При определянето на мерките по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН съдът изследва както поведението на извършителя, обективизирано в конкретния акт на домашно насилие, така и цялото предходно и последващо поведение на извършителя и на околните, което има значение за степента на опасност пострадалото лице да пострада от актове на домашно насилие.

От друга страна, глобата по чл. 5, ал. 4 ЗЗДН несъмнено представлява наказание и за индивидуализирането му съдът съобразява както тежестта на извършения акт на насилие, така и обществената укоримост и опасност на извършителя и нуждата от превъзпитание.

Предпоставка за уважаване на молбата е установяването на процесните актове на домашно насилие. При липсата на пълно и главно доказване на тези актове, молбата се отхвърля. Ако бъдат установени те, съдът допълнително изследва и както поведението на извършителя, обективизирано в конкретния акт на домашно насилие, така и цялото предходно и последващо поведение на извършителя и на околните, което има значение за степента на опасност пострадалото лице да пострада от актове на домашно насилие.

В случая е безспорно, че страните са съпрузи, че съпругът е предявил през 2023 г. искова молба за развод, и че имат общо дете С., род. 07.03.2018 г.

По отношение на датата 24.12.2022 г.

Представената от съпруга декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН и показанията на незаинтересования и достоверен свидетел Г., съсед от горния етаж на семейното жилище, който сочи, че на Бъдни вечер на 2022 г. е чул скандал между съпрузите, при който съпругата е крещяла „Ще те убия!“. И понеже от показанията на разпитаните свидетели И. и Г. се установява, че съпругата и друг път е отправяла заплахи, а съпругът е страхлив и плашлив, то съдът приема, че на сочената дата съпругата е извършила акт на домашно насилие по отношение на съпруга, който действително се е уплашил.

По отношение на датата 10.01.2023 г.

На тази дата съпругата твърди, че съпругът ѝ е извършил актове на домашно насилие по отношение на нея – повикал я на среща пред супермаркета, където ѝ казал, че е предявил искова молба за развод, че ѝ дава 24 часа срок да се съгласи на споразумение, по силата на което той упражнява родителските права по отношение на детето, изхвърлил ѝ лични движими вещи в торба и ѝ взел автомобила, макар талонът да се води на нейно име. Тези действия съставляват често среща практика на диалог между развеждащи се съпрузи и не съставляват домашно насилие, тъй като не целят потискане личността на другия съпруг, а задоволяване на очакванията на съпруга за изхода на бракоразводното дело. Отнемането на владението на движими или недвижими вещи пък е владелчески деликт, а не акт на домашно насилие, който да е насочен против личността на предишния владелец или държател. Редът за защита е друг.

По отношение на случката на строежа на 11.01.2023 г.

Всяка страна твърди, че насрещната е извършила акт на психическо насилие във връзка със спречкване на две групи мъже на строеж, стопанисван от работодателя на съпруга – св. Иванов. Нито един от съпрузите не е присъствал на въпросното спречкване и дори и някой от съпрузите да е подбудил противоправно деяние, наказуемо по НК, отговорността за подобно деяние не доказва извършването на акт по чл. 2, ал. 1 ЗЗДН. Психическо насилие на извършител по ЗЗДН против пострадало лице във връзка с него по чл. 3 ЗЗДН не може да се извърши чрез склоняване на едно трето лице да отправи заплахи пред четвърто лице.

По отношение на случката при семейното жилище вечерта на 11.01.2023 г.

Както сама признава съпругата, на въпросната случка е имало скандал и дори физическа разправа между нея и работодателя на съпруга ѝ, а не между нея и съпруга; съпругът мълчал. От показанията на св. И. се установява, че съпругът дотолкова е бил напласен, че се скрил зад плещите му, а после влязъл в самото жилище и се скрил зад вратата. Не се доказва акт на домашно насилие на съпруга по отношение на съпругата. Отнемането на владението на семейното жилище също не е акт на домашно насилие, който да е насочен против личността на предишния владелец или държател. Редът за предоставяне ползването на семейното жилище е по чл. 323 ГПК.

Съдът намира, че следва да уважи молбата за защита на съпруга във връзка с акта от 24.12.2022 г., а да отхвърли молбата за защита на съпругата.

По отношение на мерките по чл. 5, ал. 1 ЗЗН

Като се има предвид горното обстоятелство и всички факти по делото и най-вече естеството на акта съдът намира, че са подходящи следните мерки за закрила от домашно насилие, с който да се преодолее поведението на съпругата към съпруга и да му се даде нужната защита – само тази по чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН (предупреждение да се въздържа от актове на домашно насилие). Преувеличените страхове на съпруга от потенциално поведение на съпругата не налагат допълнителни мерки.

По отношение на глобата по чл. 5, ал. 4 ЗЗДН

Съдът намира, че на ответника следва да се наложи глоба от **300** лв. – под средното наказание, с оглед естеството на извършеното домашно насилие.

По разноските:

С оглед изхода на делото право на разноски има съпругът, но той не представя доказателства за разноски. Съпругът е представил два договора за правна защита и съдействие за по 600 лв., в които е посочено, че възнаграждението е платимо (а не платено) в брой. При липсата на доказателства за реално плащане разноски за адвокатски хонорар не се присъждат.

Съпругата следва да бъде осъдена да заплати по сметка на съда държавна такса за производството в размер на **25** лв. на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН вр. т. 22 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК на ВКС.

По действието на заповедта за незабавна защита:

На основание чл. 19 ЗЗДН двете заповеди за незабавна защита губят сила с постановяване на настоящото решение. За по-голяма яснота заповедта за незабавна защита следва да бъде изрично отменена от съда, на осн. чл. 253 ГПК.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за загубила действие заповед за незабавна защита № 15 от 13.01.2023 г., издадена по гр.д. № 2013/2023 г., СРС, 139-ти с-в, на основание чл. 19 ЗЗДН, и я **ОТМЕНЯ**, на осн. чл. 253 ГПК.

ОБЯВЯВА за загубила действие заповед за незабавна защита № 36 от 02.02.2023 г., издадена по гр.д. № 2974/2023 г., СРС, 139-ти с-в, на основание чл. 19 ЗЗДН, и я **ОТМЕНЯ**, на осн. чл. 253 ГПК.

ИЗДАВА на основание чл. 15 ЗЗДН **ЗАПОВЕД ЗА ЗАЩИТА** в полза на **С. Т. Ч.**, ЕГН *****, против **И. Д. В.**, ЕГН *****, по повод извършен акт на домашно насилие на 24.12.2022 г. в гр. София, като **НАЛАГА** следните **МЕРКИ ЗА ЗАЩИТА ОТ ДОМАШНО НАСИЛИЕ**:

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН **И. Д. В.**, ЕГН *****, **ДА СЕ ВЪЗДЪРЖА** от актове на домашно насилие по отношение на **С. Т. Ч.**, ЕГН *****.

ПРЕДУПРЕЖДАВА на основание чл. 21, ал. 3 ЗЗДН **И. Д. В.**, ЕГН *****, че при неизпълнение на настоящата заповед полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на Прокуратурата.

ОСЪЖДА на основание чл. 5, ал. 4 ЗЗДН **И. Д. В.**, ЕГН *****, да заплати глоба в размер на **300** лв.

ОСЪЖДА на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН **И. Д. В.**, ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд държавна такса в размер на **25** лв.

ОТХВЪРЛЯ молба, вх. № 15376/20.01.2023 г., на И. Д. В. прови С. Т. Ч. за защита от домашно насилие във връзка с твърдени актове от **10.01.2023** г. и **11.01.2023** г. в гр. София.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в седемдневен срок от връчването му на страните (чл. 17, ал. 1 ЗЗДН), като издадената заповед подлежи на незабавно изпълнение (чл. 20 ЗЗДН).

Препис от настоящото решение да се изпрати на РУП – ОД МВР по местоживее на страните за сведение и изпълнение.

Съдия при Софийски районен съд: _____